

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keverberg 54, Amsterdam-Z.

Opgericht 1 januari 1881

DIERENARTSEN BEZORGD OVER TOENEMING VAN KWAKZALVERIJ

NOG NOOIT IN de laatste halve eeuw is de kwakzalverij tot zo'n hoogtepunt gekomen als wij vandaag beleven. De onbeperkte handel in diergeneesmiddelen heeft vormen aangenomen, die in hoge mate bedenkelijk zijn zowel voor de volksgezondheid als voor de gezondheidstoestand van de veestapel en de pluimveebedrijven". Dit zei de heer M. Karsemeijer, voorzitter van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde bij de opening van de wetenschappelijke vergadering van deze organisatie. Deze vergadering werd onlangs te Utrecht gehouden.

DE HEER KARSEMEIJER constateerde dat het beroep van dierenarts in weerwil van een langdurige en kostbare opleiding om die titel te verwerven in Nederland maar een matige bescherming geniet. „Daarbij komt nog," zo vervolgde hij, „dat het in de veehouderij en aanverwante bedrijven de laatste jaren minder rooskleurig is geweest. En daar het bestaan van de dierenartsen is verweven met de agrarische welvaart, is het begrijpelijk, dat de practicus hiervan de terugslag ondervindt."

„Hierdoor komen vooral de jongere dierenartsen, die soms nog grote financiële lasten op zich hebben moeten nemen, in het gedrang.

In het maatschappelijk leven en met name ook op agrarisch gebied zijn er ontwikkelingen gaande, waardoor ook van de dierenartsen zal worden gevraagd zich hierbij aan te passen. Het hoofdbestuur van de Maatschappij voor Diergeneeskunde heeft een commissie ingesteld, met de opdracht een aantal vraagstukken die zich in de grote huisdieren-praktijk voordoen, aan een onderzoek te onderwerpen."

Het stemde de heer Karsemeijer tot voldoening, dat onlangs een eerste stap is gezet op de weg, die tot meer geordende toestanden zal kunnen leiden, namelijk het tot standkomen van de „Antibioticawet". De dierenartsen en vooral de practici onder hen worden hierdoor met een grote verantwoordelijkheid geconfronteerd. Niet alleen de dierenartsen hebben hier een taak, ook de farmaceutische ondernemingen en de veevoederhandel en zeker ook de veehouders en pluimveehouders. Volgens de heer Karsemeijer heeft het onverantwoorde gebruik van

antibiotica op velerlei gebied diep wortel geschoten. Hij sprak, aldus het Nrdholl. Dgbl., de hoop uit dat de justitie bij overtredingen niet al te milde vonnissen zal vellen.

Verdelgingsmiddel ontsnapte

DE SHELL IN Pernis heeft de gemeentelijke autoriteiten van Rotterdam niet op de hoogte gesteld van de ontsnapping op 23 augustus van het voor mens en dier giftige verdelgingsmiddel „Telodrine" uit een reactievat. Pas een maand later, op 23 september, toen een dierenarts in het naburige Hoogvliet twee ziek geworden paarden dood liet schieten, hebben b. en w. van Rotterdam van de gevaarlijke bedrijfsfout bij de Shell vernomen.

Nog afgezien van de vraag of dit een strafbaar feit is meent het college dat de Shell nalatig is geweest. „De directie had het ontsnappen van de

giftige stof aan ons moeten melden," aldus b. en w. van Rotterdam in hun antwoord op schriftelijke vragen van het socialistische gemeenteraadslid dr. J. H. Lamberts.

In hun streven gevolgen van rampzalige aard te beperken — en in dit verband wordt de brand bij de Delta-chemie in Vlaardingen op 5 november 1963 genoemd — willen b. en w. van Rotterdam de eisen voor veiligheidsvoorzieningen in de chemische- en petroleumindustrie verscherpen.

Onbevoegden gingen op pad

EEN BOETE VAN vijf malen driehonderd gulden en een van vijfhonderd gulden was de straf die de Amersfoortse kantonrechter destijds had opgelegd aan de 31-jarige K., veevoeder-voorlichter te Lunteren en de 57-jarige H. van de P., pluimveeselecteur te Barneveld. Zij waren schuldig bevonden aan het onbevoegd uitoefenen van de diergeneeskunst. In hoger beroep werd hun zaak behandeld door de Utrechtse rechtbank. De officier van justitie, mr. Van Dijken, vroeg bevestiging van het vonnis van de kantonrechter, aldus het Nieuw Utr. Dagblad.

Door het openbaar ministerie werd het ten laste gelegde bewezen geacht.

vervolg op pag 2

PROTEST TEGEN RODE KRUIS

TIJDENS HET OPTREDEN te Utrecht van de Amerikaanse gebedsgenezer Oral Roberts heeft de afdeling Utrecht van het Ned. Rode Kruis talloze invaliden en zieken naar de Margriethal vervoerd, waar Roberts zijn bijeenkomsten hield. Op de op 28 november gehouden ledenvergadering van de Vereniging tegen de Kwakzalverij is een en ander ter sprake gekomen. Het bestuur van de vereniging heeft een brief gericht aan het hoofd van de medische afdeling van het Ned. Rode Kruis te 's Gravenhage om tegen dit vervoer naar een bijeenkomst, waar

vele malen de wet op de uitoefening van de geneeskunst werd overtreden, te protesteren.

Het bestuur deelde mede „zeer teleurgesteld, zo niet geschokt te zijn" en is van oordeel dat de afdeling haar bevoegdheid hier ernstig te buiten is gegaan. De volksgezondheid is door dit optreden ernstig geschaad. Het bestuur spreekt tenslotte de verwachting uit, dat in de toekomst een dergelijk excès zich niet meer zal voordoen.

Meer over de tonelen in de Margriethal: zie bladzijde 3.

Onbetrouwbaar of bona fide?

„HET IS VOLSTREKT onmogelijk om een bona fide magnetiseur te onderscheiden van een onbetrouwbare genezer”, aldus prof. Muntendam, toen hij onlangs het woord voerde over de problemen van de paranormale geneeskunst voor een Amsterdams juridisch genootschap. Prof. Muntendam is enige tijd geleden afgetreden als directeur-generaal van de Volksgezondheid.

De wet van 1865 tegen het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunde wordt tienduizend, misschien wel dertigduizend keer per dag overschreden, telkens als mensen hun heil zoeken bij

vervolg van pag 1

Onbevoegden gingen op pad

Beide verdachten zouden, zonder daartoe bevoegd te zijn, niet alleen het gebruik van bepaalde geneesmiddelen hebben aangeraden, maar zij verstrekten ook die middelen. Zij bewogen zich volgens de officier op het terrein van de dierenarts.

Verdachte V. K. had zelf injecties bij dieren verricht. De officier was zich er overigens van bewust, dat hier sprake was van een jarenlange gewoonte, die al zoveel „gastrecht” had gekregen, dat iedereen het een normale zaak vond dat daarom de betrokkenen zich in geen enkel opzicht schuldig achtten.

Toch diende volgens de officier paal en perk aan deze methoden gesteld te worden. Hier was sprake, zo meende hij, van een te ver gaande „service”, die mede tot oogmerk had de band tussen de leverancier van de geneesmiddelen en de klant te verstevigen.

De Barneveldse pluimveeselecteur P. merkte nog op: „Het is toch beter dat wij met onze kennis en ervaring de boeren advies geven dan dat zomaar iemand dat doet, die zonder kennis van zaken geneesmiddelen verkoopt.”

De raadsman hield een pleidooi waarin hij de opvattingen van het openbaar ministerie bestreed. Volgens hem hadden zijn cliënten de grenzen van hun bevoegdheid niet overschreden. Op hun terrein zijn zij vakmensen, die vaak met bepaalde zaken nog beter op de hoogte zijn dan een veearts.

handopleggers of andere paranormale genezers, zei prof. Muntendam verder.

Uit een oogpunt van de rechtsstaat achtte hij deze voortdurende wets-overtreding een ongezonde situatie, maar als arts zag prof. Muntendam ook weer grote gevaren in het loslaten van die oude wet.

„Paranormale genezers, die dikwijls de moderne kwakzalvers worden genoemd, zijn niet in staat levensgevaarlijke ziekten, zoals kanker of besmettelijke infecties te constateren”, aldus prof. Muntendam, „zodat zowel de volksgezondheid als de persoonlijke gezondheid schade kan lijden door een bezoek aan de magnetiseur.”

Als arts had prof. Muntendam zich altijd op het standpunt gesteld, dat men de patiënt moet vrijlaten in zijn beslissing, gebruik te maken van de diensten van een onbevoegd genezer, maar dokter Muntendam had zijn patiënten altijd wel verzocht om hem op de hoogte te blijven houden van een eventuele behandeling door een wonderdokter.

Een van de moeilijkheden bij het wettelijk regelen van de onbevoegde uitoefening van de geneeskunst vond prof. Muntendam de onmogelijkheid om paranormale begaafdheid wetenschappelijk vast te stellen.

Prof. Muntendam, aldus lezen wij in het verslag in De Courant Nieuws van de Dag, deelde voorts mede, dat hij als hoofdamtenaar altijd de prettigste verstandhouding had gehad met de leiders van de organisaties, waarin de paranormale genezers zich hebben verenigd.

PILLEN IN HET VERKEER

ER BESTAAT EEN grote onwetendheid op het gebied van het gebruik van pillen door hen, die aan het verkeer deelnemen. Dit constateerde op het te Eindhoven gehouden congres van het Verbond voor Veilig Verkeer dr. F. A. Nelemans (Klinisch Geneesmiddelenonderzoek TNO).

Onder alle groepen van geneesmiddelen zijn er, die het rijden ongunstig beïnvloeden en samen met alcohol kunnen pillen soms een onverwachte funeste uitwerking hebben. Tot de laatste groep behoren kalmerende middelen, middelen tegen onrust en spanning, tegen wagenziekte, tegen jeuk, middelen tegen hoest, tegen allergische ziekten en slaapmiddelen. Een aantal van deze middelen geeft een verminderd gevoel van zelfkritiek, andere middelen geven schommelingen in het aandachtsniveau. De moeilijkheid is, dat de betrokkenen zelf er zich niet van bewust zijn.

Dokters moeten hun patiënten vragen of zij autorijden en hun onder bepaalde omstandigheden bij het voorschrijven van medicijnen het autorijden verbieden, aldus dr. Nelemans. Aan artsen en apothekers moet op dit punt voorlichting worden gegeven en er moet op worden toegezien, dat op verpakte geneesmiddelen duidelijke waarschuwingen staan vermeld. Het is moeilijk te bepalen waar de grens ligt gaf dr. Nelemans toe.

Mr. H. G. van Everdingen, officier van justitie te Amsterdam, die hetzelfde onderwerp bekeek van het juridisch standpunt, kon zich volledig achter het betoog van dr. Nelemans stellen, aldus het Algemeen Handelsblad.

RIETJE en de HELDERZIENDEN

„Para-psychologen, helderzienden, para-normaal begaafden of hoe deze mensen zichzelf ook noemen, beweerden gedurende de afgelopen weken,” schrijft Bas Roodnat in Het Parool, „dat Rietje Afink, het vermiste en nu weer opgedoken 14-jarige meisje uit Amsterdam, per dag vijf maal een bepaald punt in het Belgische Oostende passeert”. Wij weten nu, dat van deze voorspelling in het geheel niets is uitgekomen. Rietje zat al die tijd in Parijs. Roodnat noemt nog een paar voorbeelden, die mede voor hem aanleiding waren om eens met de heer Gosker uit Arnhem te praten, die zoals bekend in april jl. een voordracht hield voor onze vereniging.

De helderziendheid van het toneel kan een bijzonder onderhoudende en amusante aangelegenheid zijn, vooral als het door getalenteerde mensen wordt gedaan, door mensen met een enorm waarnemingsvermogen, grote mensenkennis en heel veel handigheid in woord en gebaar.

Als ze zich met het ernstige leed van hun medemensen gaan bemoeien, vergroten zij dat leed meestal. Dat is de overtuiging van inspecteur Gosker uit Arnhem. En die tien procent wellicht bonafide helderzienden dan?

De heer Gosker: Op de twaalfhonderd zouden dat er 120 moeten zijn. Ik zou ze we eens op een rijtje willen zien.

Amerikaan Roberts legde honderden de hand op

ONGEVEER 4000 MANNEN en vrouwen en kinderen, van wie er enkele zelfs uit Engeland en Duitsland waren overgekomen, hebben in de Utrechtse Margriethal een samenkomst bijgewoond van de Amerikaanse gebedsgenezers en handoplegger Oral Roberts. Op uitnodiging van de Nederlandse broederschap van Pinkstergemeenten verbleef Roberts drie dagen van zijn Europese tournee in Utrecht.

In een zaaltje naast de grote Jaarbeurshal lagen en zaten de invaliden, die voor zover zij uit de stad Utrecht afkomstig waren, door het Rode Kruis naar het Jaarbeursterrein waren gebracht. Zij volgden de gebedsdienst via een televisiescherm, zongen de liederen mee, baden hardop de gebeden en wachtten op Oral Roberts, die hen halverwege de avond de hand kwam opleggen. In de Margriethal zelf hadden zich talloze zieken verzameld: ouden van dagen, teenagers, moeders met baby's, blinden, doven en andere „lopende" patiënten met vaak ongeheelde kwalen.

Attaque tijdens meeting

HET RODE KRUIS had alle mogelijke voorzorgsmaatregelen getroffen en vijftig medewerkers gestuurd om de patiënten te helpen en zondig te ondersteunen. Naast de hal was bovendien de grote NATO-tent neergezet die dienst kon doen als noodziekenhuis.

Van die tent hoefde geen gebruik te worden gemaakt, maar wel moest de Utrechtse GGD worden ingeschakeld om een man naar het ziekenhuis te brengen die tijdens de meeting een attaque kreeg.

De toespraak, de bijbelteksten en de gebeden van Oral Roberts werden simultaan vertaald door een tolk, die naast hem stond onder het spandoek met de woorden: „voor wie gelooft is alles mogelijk".

De Amerikaan vertelde, lezen wij in de Nieuwe Limburger, dat hij zelf stervende was aan t.b.c. toen hij enkele jaren geleden naar een gebedsamenkomst werd gedragen. „Ik ontving daar genezing, maar mijn lichaam had nog een jaar nodig". Hij vroeg zijn toehoorders, de mogelijkheid dat het lichaam langer over de genezing doet dan ziel en verstand, niet over het hoofd te zien.

ENKELE HONDERDEN AANWEZIGEN staken hun hand op toen werd gevraagd, wie genezing zocht. Samen baden zij voor 't podium onder orgelmuziek hardop het zondaarsge-

Kneedwerk

ORAL ROBERTS LEIDT in Amerika een soort groot religieus bedrijf, waarvan het hoofdkwartier in Tulsa staat. Het is gevestigd in een wit-marmeren paleis, dat 2½ miljoen dollar heeft gekost. Volgend jaar komt er nog een „Oral Roberts Universiteit" bij... Er is al een grote bijbelschool voor de opleiding van evangelisten. Die verstaan hun vak. Men leze slechts wat in Vrij Nederland J. van den Berg onder het hoofdje „Kneedwerk belicht van het optreden van Roberts in de Margriethal te Utrecht:

Tegen tien uur trekt Oral Roberts zijn jasje aan, hij houdt ermee op. Snel is hij verdwenen, ik weet niet waarheen. Er worden nog wat liederen gezongen en een Nederlandse broeder legt uit, dat diegenen onder de zieken die vanavond niet aan de beurt zijn gekomen (zeker de helft van de lange rij met Gebedskaart A is nog niet geholpen) en die morgen niet terug kunnen komen, nu nog zullen worden geholpen door twee Amerikaanse voorgangers.

Een trapje lager dan het podium staan twee Amerikaanse broeders met een vertaler in hun midden een stuk geneeswerk aan de lopende band weg te geven waar ik haast onpasselijk van word. Gedrieën staan ze naast elkaar, schouder aan schouder, de armen min of meer om elkaar heen geslagen. Steeds weer klinkt een dreigend gesmeek op als ze een patiënt tussen zich in nemen, 'in de clinch nemen' is een beter woord. Een van de Amerikanen, groot, bruin gebrand door de zon, bril op, staat met samengeknepen ogen te bidden, terwijl hij de hand oplegt. De vertaler en de andere Amerikaan bidden mee. Een voor een worden de mensen geholpen maar het gaat nog niet snel genoeg, er staat een lange rij.

De korte, brede Amerikaan gaat op de begane grond staan en de rij wordt in tweeën gesplitst. Ook hij krijgt een vertaler bij zich. Zij staan nu vlak naast me. De vertaler pakt de kaart van de patiënt, zegt wat er op staat: 'epilepticus'. 'Yeah,' zegt de Amerikaan en begint te kneden. Het is werkelijk onbegrijpelijk dat ernstige patiënten zonder verdoving op zo'n behandeling worden losgelaten. Het heeft iets van een nummer vrij worstelen. Een recht, strak, moedertje komt eraan. 'Angina pectoris', leest de vertaler. De Amerikaan hoort het nauwelijks, 'Yeah,' zegt hij, rukt het mensje de bril van het hoofd en begint te rukken en te drukken. Zijn ogen zijn tot spleetjes samengeknepen. Zijn mond is één brede, biddende rugbygrinns. 'Be healed.' 'Oh, God,' steunt hij er steeds tussen door en 'It's already gone,' - „'t is al weg," wat dan wel op de duivel zal slaan. Achter elkaar, in recordtempo worden de mensen afgewerkt.

bed en trokken zich daarna, toen Oral Roberts zich naar de invaliden begaf, in een aparte ruimte terug om zich voor te bereiden.

In het zaaltje van de invaliden bracht de komst van de evangelist blijdschap en teleurstelling. Blijdschap bij de vrouw die opstond van haar brancard en riep: „Halleluja, ik ben weer beter", teleurstelling bij degenen die na de handoplegging moesten constateren dat zij hun krukken en invalidenwagentjes nog niet konden missen, tranen ook bij de ouders van het debiele jongetje dat de ceremonie met een glimlach over zich heen liet gaan.

In de Margriethal hadden de honderden die 's middags een „alfabetische gebedskaart" hadden gehaald, zich inmiddels in lange rijen opgesteld voor de gang naar het podium. Daar legde Oral Roberts hen één voor één de handen op en bad een kort gebed om genezing.

Weer een pseudo op het pad

DE 44-JARIGE MAASTRICHTENAAR J. D. (zonder beroep) is te Luik aangehouden op verdenking van het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst, het onwettig voeren van een universitaire titel en het zich laten betalen voor verrichte diensten op medisch gebied die hij niet mocht verlenen.

De man speelde sinds de laatste maanden van het vorig jaar voor assistent van artsen en chirurgen in het grote Bavière-ziekenhuis te Luik. Dit is tevens universiteitshospitaal. Ook „werkte" hij in de privé-kliniek „Sainte Rosalie" te Luik.

BIJ DE MEDICI en de verplegers ging hij daar voor „minstens zeer bedreven" door. Hij versterkte het vertrouwen in zijn kunde door zich bij herhaling voor bacterioloog uit te geven. Hij bezat briefpapier waarop bij zijn naam die kwaliteit gedrukt stond.

Hij vertelde ook graag aan de universiteit van Innsbruck gestudeerd te hebben. D. wist er intussen genoeg van om meestal vlot te kunnen meepraten.

NIEMAND KWAM AANVANKELIJK op de gedachte hem papieren te vragen die zijn studies en titel konden bevestigen: D. deed zijn werk goed. Bij operaties reikte hij instrumenten aan, nu en dan verwijderde hij hechtingen.

Iets in zijn houding bracht sommige Luikse chirurgen toch aan het twijfelen. Zij lieten de politie zeer voorzichtig een onderzoek instellen. Toen kwam aan het licht, dat D. onbevoegd was.

GEVANGENIS- STRAF VAN EEN JAAR

DE KANTONRECHTER TE Middelburg mr. J. Moolenburgh heeft de Nijmeegse tandtechnicus J. B. H. veroordeeld tot een jaar gevangenisstraf wegens het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst en de tandheelkunst.

H., die vroeger in Oostburg woonde en daar drie jaar geleden een boete van f 1200 kreeg voor het trekken van tanden en kiezen zonder dat hij daartoe de bevoegdheid bezat, had ondanks deze veroordeling zijn praktijk voortgezet. Als een reizende heelmeester trok hij door Noord- en Zuid-Beveland en door Walcheren, voorzien van adressen van patiënten die hij kreeg van de Bredenaar De H., die in Breda een tandtechnisch bureau exploiteert.

H. oefende zijn praktijk uit bij de patiënten thuis in de keuken. Daar trok hij onder narcose tanden en kiezen en plaatste hij nieuwe gebitten. „Hij leverde geen kunstwerk,” zei van H., raadsman mr. H. de Waard. Wanneer er klachten kwamen was H. er direct bij om de zaak in orde te maken.

De zaak kwam aan het rollen door 'n onderzoek van de fiscale recherche. Een onderzoek, dat resulteerde in een aanslag van f 56.000. De officier van justitie mr. T. Lebrecht had H. 26 gevallen van het onbevoegd uitoefenen van de tandheelkunde ten laste gelegd. Hij liet het zwaar wegen dat H. narcose had toegediend, aldus het Alg. Hbld.

NIEUWE LEDEN

Wij begroeten als nieuwe leden de heer P. J. van Dillen te Amsterdam; mevrouw C. C. Bouman-Bontenbal, arts te Delft; de Geneeskundig directeur van het Burgerziekenhuis te Amsterdam; E. M. Gonie, apotheker te Delft.

EX-ARTS CHARLATAN GENOEMD

„NU DE JURIDISCHE en medische autoriteiten blijkbaar machteloos staan is het juist in het algemeen belang dat de pers dergelijke praktijken aan de kaak stelt; de werkelijke verdachte zit hier vandaag in de getuigenbank.”

Dit zei, lezen we in Het Parool, mr. H. J. van Leeuwen, raadsman van de hoofdredacteur van de Haagse Post, mr. G. B. J. Hiltermann, die voor de Amsterdamse rechtbank terecht stond wegens belediging — in een artikel — van de 76-jarige dr. Jules Samuels

Dr. Samuels — hij was de getuige die volgens mr. Van Leeuwen op de verdachtenbank had moeten zitten — werd in 1953 wegens het ondermijnen van het vertrouwen in de medische stand de bevoegdheid tot het uitoefenen van de geneeskunde ontnomen. Sindsdien gaat hij echter voort als niet medisch leider van zijn instituut zijn ideeën voor de kankerbestrijding die door de Gezondheidsraad niet worden gedeeld, te verkondigen.

De door de raadsman van de heer Hiltermann opgeroepen getuige a décharge, dr. L. Meinsma, directeur van de voorlichting van de Landelijke Organisatie voor Kankerbestrijding zei over het instituut van de heer Samuels: „De methoden van dr. Samuels zijn zelfs schadelijk, omdat de patiënten die zich door hem laten behandelen in die periode de kans missen een wel verantwoorde behandeling te krijgen.”

„Ik heb zeer belangrijke tegenstanders,” vertelde dr. Samuels de rechtbank. „Mijn elektrische therapie mag blijkbaar niet zegevieren over hun farmaceutische.”

In het artikel van de Haagse Post werd dr. Samuels een charlatan genoemd die nog nooit een kankerpatiënt heeft genezen. Het zijn de charlatans, aldus het blad, die van de onzekerheid profiteren en van de zaak rijk worden. „Ik neem het de pers niet kwalijk wanneer zij dergelijke zaken aan de kaak stelt. Dat is zelfs haar taak,” aldus de officier van justitie, mr. H. van Renesse, „maar het had in andere termen kunnen gebeuren.”

De verdachte Hiltermann: „Dan zou het niet gelezen zijn.” President mr. Knottenbelt: „De journalist moet de kunst verstaan krasse termen te gebruiken zonder beledigend te worden.”

„Mijn cliënt heeft in het geheel geen beledigende term gebruikt,” zei mr. Van Leeuwen. „Het woord charlatan betekent kwakzalver, dus iemand die onbevoegd de geneeskunde uitoefent. En dat was hier het geval.”

De rechtbank sprak mr. Hiltermann vrij; de officier van justitie had f 100 boete geëist.

Onderzoek door recherche

DE AMSTERDAMSE RECHERCHE heeft op verzoek van de officier van justitie bij de rechtbank mr. H. E. van Renesse een onderzoek ingesteld naar de werkzaamheden, die de 76-jarige dr. J. Samuels verricht in de centrale instelling voor de Samuels-therapie.

Het onderzoek is een gevolg van de beledigingszaak, die na een klacht van dr. Samuels tegen de hoofdredacteur van de Haagse Post, mr. G. B. J. Hiltermann voor de rechtbank te Amsterdam diende.

Diep in de ogen kijken

TEGEN EEN 55-JARIGE Zaandammer werd procesverbaal opgemaakt wegens het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunde. Naar aanleiding van een klacht van de geneeskundige inspecteur voor de volksgezondheid heeft de politie — na posten voor de deur van de kwakzalver — personen ondervraagd die het pand van de man verlieten. Uit dit onderzoek bleek, dat hij — na het aanhoren van de klachten — zijn „patiënten” eens diep in de ogen keek en hen daarna kruiden voorschreef. De Zaandammer berekende voor dit consult en de kruiden 7 gulden.

Het blijkt, schrijft de Zaanlander, dat de man al jarenlang een dergelijke praktijk uitoefende.

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam, Vicevoorzitter; H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z., Secretaris; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Bouter, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; mej. drs. P. H. van Marle, 's Gravenhage; J. Noord te Amsterdam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7.50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50. Adres voor het opgeven van leden en abbonés: H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam - Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7.50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50

Administratie Maandblad:

H. Dijkstra, Bongart 6, Buitenveldert, Amsterdam-Z., Tel. (020) 42.07.58.